

Quaestiones argumenti obstetricii

<https://hdl.handle.net/1874/298949>

QUAESTIONES
ARGUMENTI OBSTETRICII,

QUAS,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

GEORGII GUILIELMI VREEDE,

JUR. ROM. ET HOD. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus

SUMMISQUE IN

ARTE OBSTETRICIA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

IN ACADEMIA RHENO-TRAJECTINA,

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

DEFENDET

HENRICUS TOBBE,

MEDICINAE DOCTOR.

e pago Zaanwijk.

A. D. XX M. OCTOBRI ANNI MDCCCLX, HORA VII DIMIDIATA.

TRAJECTI AD RHENUM,

P. W. VAN DE WEIJER TYPIS MANDAVIT.

MDCCCLX.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY

AMHERST COLLEGE

GEORGE H. BROWN

PH.D. 1904

AMHERST COLLEGE

1904

AMHERST COLLEGE

1904

AMHERST COLLEGE

1904

AMHERST COLLEGE

1904

AMHERST COLLEGE

1904

AMHERST COLLEGE

1904

AMHERST COLLEGE

1904

THESES.

I.

Abortu imminente neque epithemata frigida abdomini imposita, neque obturatio vaginae mihi indicata videntur.

II.

Perforatio placentae praeviae, quam SIMPSON, RADFORD et CHURCHILL proponunt, rejicienda.

III.

Non facio cum iis qui, in situ foetus transverso, vaginam opplent, ut membranarum ruptura praematura praecaveatur.

IV.

In tetano uteri nullum remedium chloroformylo praestat.

V.

Torsiones spirales funiculi umbilicalis producuntur, pressione sanguinis inaequali, in vena et arteriis umbilicalibus.

VI.

Minus laudanda sententia SPIEGELBERGII, (Lehrbuch der Geburtshülfe S. 262) de ruptura vaginae: »In Bezug auf die Prognose und die Behandlung, gilt Alles was von den Uterin-rupturen gesagt wurde.»

VII.

Non assentior SPIEGELBERGIO, quum utero rupto et foetu in abdominis cavum expulso, tamdiu gastrotomiam differre, suadet quam diu collapsus adsit.

VIII.

Unci, quibus placenta extrahi solebat, jure omittuntur.

IX.

Errat doctus. FRANKENHAUSEN, dume sonis cordis foetalis, genus foetus vult deducere.

X.

In eklampsia, partus violentus (accouchement forcé) non instituendus.

XI.

Quando, ostio uteri penitus dilatato, nil partui obstat, nisi dolorum debilitas, auxilium mechanicum, ad partum peragendum, secali cornuto anteponendum.

XII.

Permuitis in casibus haemorrhagiae uteri, placenta ablata, superficiem internam manu stimulare, injectionibus adstringentibus praestat.

XIII.

Non semper licet, brachium juxta caput prolapsum, in uterum reducere.

XIV.

Quoad prognosin, pelvi coarctata, semper ad coarctationis pathogenesisin respiciendum.

XV.

Causa, qua ductus Arantii nato infante clauditur, sita est in pressione diaphragmatis post inceptam respirationem descensi.

